

'ஆகமமாகி நின்று அண்ணிப்பான் தாள்வாழ்க'

'வேதநெறி தழைத்தோங்க மிகுசைவத் துறைவிளங்க'

சைவ காவலன்

மாதம் இருமுறை வெளிவரும் சைவ வெளியீடு

சௌமிய ஞை கார்த்திகை மீ 30 உ திங்கட்கிழமை

மலர் 1

அகில இலங்கைச் சைவ அனுட்டரன பரதுகாப்புச் சபை, தெல்விப்பழை

[15-12-69]

| இதழ் 7

மலை நாட்டில் வைதீக சைவ மறு மலர்ச்சி

பசுக்களைப் பதியெனப் போற்றும் பேர்வழிகளுக்கு நாவலர் பெயரை உச்சரிக்கத் தானும் அருகதை யுண்டா?

நாவலப்பிட்டி கதிரேசன் குமர மகா வித்தியாலயத்தில் 1-12-69இல் இந்து வாலிபர் சங்க ஆதரவில் நடைபெற்ற நாவலர் நினைவு விழாவுக்குத் தலைமை வகித்துப் பேசிய அறிஞர் அ. சபாபதிப்பிள்ளை அவர்கள் மேற்கண்டவாறு குறிப்பிட்டார். அவர் மேலும் தொடர்ந்து பேசியதாவது:—

“நாங்கள் எங்கும் நாவலர் விழா கொண்டாடுகின்ற போதிலும் அவரைப்பற்றிச் சரியாகப் புரிந்து கொள்ள முடியாதிருக்கின்றோம். நாங்கள் அவரைச் சரியாகப் புரிந்து கொண்டிருந்தால் எல்லாச் சமயக் கோட்பாடுகட்கும் மாறுபட்ட ஒரு குற்றத்தைச் செய்ய மாட்டோம். சில அற்புதங்களைச் செய்யும் ஒருவரை அதுவும் சாதாரணமனிதரைக் கடவுளின் அவதாரம் அல்லது கடவுளே என்று கருதி ஏமாந்து விடமாட்டோம். வித்தைக்காரரை அவதார புருஷரென்று தானும் சொல்வது சமயவிரோதமாகும். எச்சமயமும் அவர்களை முழுமுதற்கடவுள் என்று சொல்வதில்லை. சைவம் சிவனைக் கடவுள் என்கின்றது. அதில் வேறு கடவுளுக்கு இடமேயில்லை. வித்தைக்கார புருடனைச் சிவமென்பது சைவத்திற்கும் நாவலர் பெருமானுக்கும் நாம் செய்யும் துரோகமும் பாவமுமாகும். நாவலர் பெயரைச் சொல்லும் சிலர் அக்குற்றங்களைச் செய்வதும், உடந்தையாக இருப்பதும் மகா தவறாகும்.”

இவ்விழாவிற்குப் பேசிய அந்ருத்த மகா வித்தியாலய அதிபர் திரு. த. ஹரி. த. சில்வா சொல்லியதாவது.

“சைவர்களின் காவலரான ஸ்ரீஸுரீ ஆறுமுகநாவலர் அநகாரிக தர்மபாலா போன்றவர். இருவரும் பிரமச்சாரிகள். கெப்பிட்டிப்பொல, பண்டாரவன்னியன் போன்றவர்கள் செய்த ஆயுதப்புரட்சிகளைப் போல அல்லாமல், நாவலர் அகப்புரட்சி செய்தார். மத, இன, மொழி, கலாச்சார பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்காகத் தம் வாழ்வை அர்ப்பணித்தார். பிரசங்கங்கள் வாயிலாகவும் நூல்கள் மூலமாகவும் சுதேசியத்தைப் பேணினார். இலவசக் கல்வித் திட்டத்தின் தந்தை என வர்ணிக்கப்படும் திரு. ஸி.டபிள்யூ.டபிள்யூ.கன் னங்கராவின் சிந்தனைக்கு முன்பே அதுபற்றிச் சிந்தித்து செயலாற்றினார். பாடசாலைகள் கட்டிக் கல்வி தளைப் போதித்தார். கல்வித்திட்டத்தில் சுகாதார சமயபோதனைகள் இருக்கவேண்டுமென நாவலர் கருதினார். அவர் கிராமப்பாடசாலைச் சிறுவர்களுக்காகப் பாலபாட நூல் வரிசைதனை எழுதி வெளியிட்டார்.

பண்டிதர் செ. நடராஜா, திரு. ச. திருநாவுக்கரசு, செல்வி. பெ. நாகவள்ளி ஆகியோரும் பேசினார்கள். திரு. சோழபுரம் சிவசாமி (சாமி) நாவலர் கீர்த்தனைகள் பாடினார். சங்க உதவிச் செயலாளர் திரு. ச. பிரேமசம்பு நன்றி யுரை நவீனனார்.

நாவலப்பிட்டி நிருபர்

சந்தா நேயர்களுக்கு அறிவித்தல்
வருடச் சந்தா ரூபா 5/-ஐயும் பின்வரும் விலாசத்திற்கு அனுப்பி வைக்கவும்.
தலைவர்
அ. இ. சை. அ. பர. சபை
த. சிவலிங்கம்
'விமலஸ்தான்' சுன்னாகம்.

சமஸ்கிருத அர்ச்சுந நிர்ணயம் ஆரியமுந் தமிழும்

— சிவஸ்ரீ. ச. குமாரசாமிக்குருக்கன் —

சிவபெருமான் சிருட்டி ஆரம்ப காலத்திலே பாணினி முனிவருக்கு வடமொழியையும் அகத்திய முனிவருக்குத் தமிழ் மொழியையும் உபதேசித்தருளினார். பாணினிசம்ஸ்கிருதத்துக்குப் பாணினியம் என்னு மிலக்கணத்தையும், அகத்திய முனிவர் தமிழுக்கு அகத்தியம் என்னும் இலக்கணத்தையும் செய்தார்கள். இந்த இரு பாஷைகளுக்கும் சிவபெருமானே முதற்குரவராகையாலும், பிறகாரணங்களாலும் இவ்விரு பாஷைகளும் தம்முள் மகத்துவ முடையனவாம்,

“ஆரிய முந் தமிழுமுடனே சொல்லிக் காரிகையாற்குக் கருணைசெய்தானே,”

எனத்திருமந்திரமும்

“வடமொழியுந்தென்ற மி மு மறைகணண்கு மானவன்,”

“ஆரியன்கண்டாய் தமிழன் கண்டாய்”

ஆரியத்தொடு செந்தமிழ்பய

னறிகிலா ஆந்தகர்

என்பன ஆதியான தேவாரங்

களும் மேற் கூறிய உண்மை

யை வலியுறுத்தும்,

சமஸ்கிருதமும் தமிழும்

நமக்குரிய சொந்தப் பாஷை

களாகவே ஆன்றோர் கைக்

கொண்டு வருகிறார்கள், இவ்

விரு பாஷைகளையும் கற்றறிந்

தவரே சைவசமய உண்மை

களைச் சந்தேக விபரீதமின்றி

அறிவர், இவ்விருபாஷைகளும்

நமது இரு கண்களை நிகர்ப்

பன, இந்த இரண்டு பாஷைகளிலுமே நமது சமயசாத்திரங்கள் அளவின்றியிருத்தலினால் அப்பாஷைகளாகிய ஞானக் கண்களைப் பெருதார் அந்நூல்களையறிந்து நற்பொருள்கண்டு பயன்பெறமாட்டார். சிவபெருமானால் அருளிச் செய்யப்பட்டிரு மொழிப் பெருமையினையும் செவ்விதிலுணர்ந்து அவைகளை நமக்குரிய சொந்தப் பாஷைகளாகக் கொள்ளுதல் வேண்டும். துரபிமானங் கொண்டு சமஸ்கிருதத்தையோ, தமிழையோ பழித்துரைப்பது நம் மனோரெல்லாம் உய்யத் திருவவதாரஞ் செய்த ஆசாரிய முர்த்திகளுக்குத் திருவுள்ளச் சம்மதமாகாது.

முதல் நூல்

சிவபெருமானால் ஆன்மாக்கள் பொருட்டு அருளிச் செய்யப்பட்ட முதல்நூல்கள் இருக்குமுதலியநான்கு வேதங்களும் காமிகம் முதல்வாதுள மீரூன இருபத்தெட்டுச் சிவாகமங்களும், அவை சமஸ்கிருத மொழியிலுள்ளவாயின், அது பற்றி சமஸ்கிருத மொழி சைவ சமயத்துக்கு விசேஷமுமாயின,

“ஆகமத்தொடு மந்திரங்கள் மைந்த சங்கதம்” என்பது சம்பந்த சுவாமிகளது திருவாக்கு. சங்கதமென்பது சமஸ்கிருதம்.

பொது மொழி

வடக்கே இமயமலை முதல் தெற்கே கன்னியாகுமரி ஈரூ (6ம் பக்கம் பார்க்க)

★ இலங்கையில் வைதீக சைவத்தைப் பேணி வளர்க்கும் ஒரேயொரு சைவப் பத்திரிகை ★

திருச்சிற்றம்பலம்

நங்க டம்பனைப் பெற்றவள் பங்கினன்
தென்க டம்பைத் திருக்கரக் கோயிலான்
தன்க டன்அடி யேனையுந் தாங்குதல்
என்க டன்பணி செய்து கிடப்பதே.

— தேவாரம்.

சைவ காவலன்

சௌமிய ஞை கார்த்திகைமீ 30 உ

மலர் 1] அகில இலங்கை [இதழ் 7
சைவ அனுட்டான பாதுகாப்புச்சபை, தெல்லிப்பழை.

சிந்திக்கத் தெரிய வேண்டும்

வகுப்பிலே கேள்விகேட்டவுடன் பெரும்பாலும் எடுத்த வாக்கிலே ஒருபிள்ளை ஏதாவதொரு மறுமொழியைச் சொல்லும். சபலபுத்தியுள்ள மற்றப்பிள்ளைகளும் எல்லாம் அதே மறுமொழியைத் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லும். முதற்பிள்ளை கூறிய விடை தவறானது என்பதை உபாத்தியாயரின் முகக்குறிப்பு நன்றாகக் காட்டும். அதற்கும் மேலாக 'விடை பிழை' என்று அவர்தம் வாயாலேயே சொல்லியிருப்பார். இவை என்னதான் இருந்தும் பிள்ளைகள் முதற் சொன்ன பிள்ளையை அநுவதித்துச் சொல்லுதல் பிரசித்தமான ஒருவழக்கம். இவ்வழக்கத்தைக் குழந்தைத் தனம் எனலாம்.

பள்ளிப்பிள்ளைகளின் இக்குழந்தைத் தனம் சுபாவமானது; மன்னிக்கத்தக்கது. ஆனால் இந்நாளில் படித்தவர்களிடத்திலும் இக்குழந்தைத்தனம் பரவி வருகின்றதே; இதற்கென் சொல்வது! படித்த குழந்தைகள் என்றே, பராயம் முதிர்ந்த குழந்தைகள் என்றே இவர்களுக்குப் பெயரிடுவதா? அன்றி, வேறென் செய்யலாம்?

ஆரோ ஒருவர் என்றே ஒருநாள் ஏதோ ஒரு முகாந்திரம் பற்றித் திருக்குறள் கருத்தொன்றை எங்கோ ஒரு கூட்டத்திற் பிழையான முறையிற் பிரயோகித்து விட்டாராம். அது பிழையென்று சுட்டிக்காட்டியவரும் எடுத்து மொழிந்த வரும், கடவுளேயென்று இல்லாமலில்லை. இருந்தும், பின்னும் பின்னும் பலபல தடவைகளில் அதேபிழையான கருத்தை மீண்டும் மீண்டும் படித்தவர்கள் பலர் நாட்டு விஷயங்களிலும் சரி நாவலர் விஷயத்திலுஞ்சரி நன்றாக அநுவதித்து வருகின்றார்கள். ஏன் இது!

திருவள்ளுவர் பெருமை என்ற அதிகாரத்தில் 'பிறப்பொக்கும் எல்லாவுயிர்க்கும் சிறப்பொவ்வா செய்தொழில் வேற்றுமையான்' என்று பாடியிருக்கின்றார். பிறப்பினுற் சாதியில்லை என்ற தமது கொள்கைக்கு ஆதாரம் காட்டவேண்டியிருந்த ஒரு பேச்சாளர், திருவள்ளுவரும், 'பிறப்பொக்கும் எல்லாவுயிர்க்கும்' என்று சொல்லியிருக்கிறார். ஆதலால் பிறப்பினுற் சாதியுண்டென்பது பொய் என்று ஆரம்பித்துவிட, நாளிதுவரை எத்தனையோ படித்த பேச்சாளர்களும் அதனை அநுவதித்து வருகின்றார்கள்.

பிறப்பினுற் சாதியுண்டோ இல்லையோ என்ற விஷயம் வேறு. திருவள்ளுவர் இதே கருத்தில்தான் இத்திருக்குறளைப் படைத்தார் என்பது சரியா பிழையா? என்பதே கேள்வி.

ஒரேயொரு கருத்தைத் தலையங்கமாக வைத்துக்கொண்டு அதே கருத்தை என்னென்ன வகையிலெல்லாஞ் சொல்லமுடியுமோ அங்ஙனஞ் சொல்லுவது திருவள்ளுவர் நூற்பண்பாகும். 'கல்வி' என்று எடுத்துக்கொண்டால் அந்த அதிகாரம் முழுவதும் கல்வியைப் பற்றியே சொல்வார். கேள்வியைப் பற்றிக்கூட அங்கே ஏதுஞ் சொல்லார். இப்படிப்பட்ட திருவள்ளுவர், பெருமை அதிகாரத்திற் சாதியைப் பற்றி ஏதும் சொல்லியிருக்கமுடியுமா?

அன்றியும், ஏதும் அசங்கிதமான ஒன்றைச் சொல்ல வந்தாலேயொழிய திருவள்ளுவர் எதையும் மறைமுகமாகச் சொல்வதில்லை. இது அவர் பண்பு. சாதி என்ற சொல்லை உபயோகிப்பதில் அசங்கிதமோ அமங்கலமோ ஒன்றுமில்லை. அங்ஙனமாதலின் 'சாதியொக்கும் எல்லாவுயிர்க்கும்' என்று அவர் சொல்லியிருக்கலாமே! அது சொல்லாமை ஏன்?

பாடசாலைகளிற் சைவக் கல்வி

(ஆசிரியர் திலகம் ஆ கணபதிப்பிள்ளை)

5. பாலர்க்குப் பயன்படும் சைவ பாடநூல்கள்

நமது நாவலர் அவர்கள் நுண் மாண் நுழை புலம் மிக்கவர்கள் சமய அறிவை நம் மாணவர்க்குட்டும் வகையில் பேர்ஆர்வம் கொண்டவர்கள். நன்கு சிந்தித்தே மாணவர்க்கென இரு சைவ வினா விடைகளையும் பால பாடங்களையும் ஆக்கி உதவினார்கள். சமய விடயங்கள் மிகச்சுவா தானமாகக் கற்பிக்கப்பட வேண்டியவை சிறிது பிழை பாடாக விளக்கிப் பதியவைக்கப்பட்டாலும் அதனால் விளையுந் தீமை மிக மிக அதிகம். ஆனபடியால் கதைகள் மூலம் கற்பிக்கும் இலகு முறையைக் கைவிட்டு, திட்டவட்டமான வினாவிடைமுறையைக் கையாண்டார். பாலப்பராயம் நன்கு மனனம் செய்ய ஏற்றது. அப்பராயத்தில் சமய உண்மைகளை எவ்வளவுக் கெவ்வளவு பதியவைக்க முடியுமோ அவ்வளவும் பின்னுக்கு மிகப் பயன்படும். மனனம் செய்வது இலகுவான விளங்கக் கூடிய சொற்களாயிருக்க வேண்டுமென்ற நியதியுமே வேண்டியதில்லை சமய உண்மைகளைக் கூடுமானவரை மனனம் செய்வதே பிரதானம். மிகுந்த திறமையுடையாரால் தெரிந்து கொள்ளப்படும் உண்மைக்கதை இடையிடையே யேபொதிந்திருக்கும் விஷயங்க

கள் சமயக் கருத்துப் புலப்படும் முறையில் கற்பிக்கப்படுமாயின் மாணவர் மனம் கூடுதலாயிரக்கப்படும்.

இக்காலத்துச் சமயபாடக் கல்வியும் அக்கல்வியை அளக்கும் பரீட்சை முறையும் சமய பாடம் கற்பிப்பதன் நோக்கத்தையே வேரோடு கல்லுவ தாயமைந்துள்ளன. அதற்கேற்ப, எழுதப்படும் பாடப்புத்தகங்களும் வியாபாரப் பண்டங்களாகி விட்டன. கற்பிப்பவரும் பெயரளவிற்குள் சைவர். எல்லாக் குறைபாடுகளும் சேர்ந்து திரண்டுருண்டு கற்போர் நாஸ்திகராக மாறிக் கொண்டே வருகிறார்கள்.

இதற்குத் தீர்வு ஒன்றே யொன்று. நாவலர் அவர்கள் சைவவினாவிடைகளை மாணவரைக்கொண்டு எவ்வித விளக்கத்தையும் விட்டு மனனம் செய்விப்பதே அவ்வழி. இச்சைவ வினாவிடைகட்குப் புறம்பாக இன்னும் யாதானும் கற்பிக்கமுடியுமாயின் நாவலர் வழி சைவ பாட புத்தகங்கள் யாத்த சைவப்பெரியார் உயர்திரு. ச. சிவபாதசந்தரனாரது சைவ போதங்கள் கற்பிக்கப்படலாம்.

நாவலர் இரண்டாஞ் சைவவினாவிடை முழுவதையேபொதிந்திருக்கும் விஷயங்க (5ம் பக்கம் பார்க்க)

இனி பிறப்பிலே உயர்வோ தாழ்வோ ஒன்றுமில்லை எல்லாஞ்சமம் என்பது உண்மையாயின் அப்பிறப்புக்குக்கேடுமில்லை வாழ்வுமில்லையாதல் வெளிப்படா. திருவள்ளுவர்க்கும் பிறப்பில் உயர்வோ தாழ்வோ இல்லையென்பதே கருத்தாயின் 'பார்ப்பான் பிறப்புக்குக் கேடு' என ஒன்று சொல்லிய அவர்தம் மற்றொரு குறளின்கதி என்னாவது? 'மறப்பினும் ஒத்துக் கொளலாகும் பார்ப்பான்—பிறப்பொழுக்கம் குன்றக் கெடும்' 14.4. ஒழுக்கமுடைமை இங்ஙனம் இவையெல்லாம் சிந்திக்க வேண்டுவனவன்றோ?

எனவே நாம் இவ்விஷயத்தில் அறுதியிட்டுக் கூறக்கிடப்பது யாதெனின்:- 'பிறப்பொக்கும் எல்லாவுயிர்க்கும்' என்ற வள்ளுவர் கூற்று பிறப்பினுற் சாதியில்லையென்று காட்ட எழுந்ததன்று. குடிப்பிறந்தார்க்கு விசேடமாக வேண்டப்படும் பெருமை என்ற பண்பைப் பற்றிக் கூறவே எழுந்ததாகும். பெருமையிலட்சணத்தைப் பிறப்போடு தொடர்பு படுத்திக் காட்டவேண்டியது அவசியமேயாம். ஏனெனில், நாமறிய, நாடறிய ஞாலத்தில் எத்தனையோ பலர் தமது பிறப்பளவிலேயே தமக்குப் பெருமையிருக்கிறதாகக் கருதி இறுமாப்புக் கொண்டு தம்மில்லுந் தாழ்ந்தவர்களுஞ் செய்யக் கூசுகின்ற இழி தொழில்களைக்கூடச் செய்கிறார்கள். தம் தொழிலினால் வரும் இழிவு பிறப்பின் பெருமையினால் இலகுவிற் கழுவப்பட்டுப் போய்விடும் என்று தப்பிப்பிராயங்கொண்டு மாய்கிறார்கள். பிறப்பினால் அவர்க்குள் பெருமை அவர் தொழிலினுற் குடிக்கைப்படும் நிலையை உணராதிருக்கின்றார்கள். இது இன்றைக்குள்ளதுபோல என்றைக்குமுள்ள ஒரு மனித இன்னல். ஆகவே மக்கள் தாம் எக்குலத்தவராயினும் குலப்பிறப்பால் வந்த பெருமையைத் தம் செயல்வகையால் பழுது படாமற் பேணிக்கொள்ள வேண்டும் என்பதே வள்ளுவர் அதன் மூலம் புலப்படுத்த செம்பொருளாகும். அஃதில்லையேல் அவர் குடிப்பிறப்புக்கு அது பெரும் பழுதாகும். அதனன்றே திருவள்ளுவர் இப்பெருமை அதிகாரத்தைக் குடியியலில் அதுவும் குடிமை என்ற அதிகாரத்தை அடுத்து வைத்துள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இதற்கு மேலும் விரிவு கூற இக்கலம் இடந்தராமையின் ஒழிகின்றேன்.

பெரிய புராணம்

புலவர் த. குமாரசாமிப்பிள்ளை

(முற்றொடர்)

தொண்டை நாட்டுக்குள் றத்தூரில் சைவ வேளாள மரபில் அவதரித்து “கற்ககசட றக் கற்பவை கற்றபின் நிற்க அதற்குத் தக” திருக்குறள், என்றபடி உலகியலறிவு, அரசியல் முறைமை, கருவிநூல்கள், உய்திபெற வழிகாட்டும் ஞான நூல்கள் எல்லாம் பயின்று அன்பும் பண்பும் நிரம்பி விளங்கும் சேக்கிழார் பெருமான் பெருமை எங்கும் பரவியிருந்தமையை அறிந்த அநபாய சோழ மகாராசன் அவரை அழைத்துத் தக்க சிறப்புக்கள் செய்து முதல் அமைச்சராக அரவணம் பொறுப்பை அவரிடம் நல்கினான். உயிர்களுக்கு வரும் ஐவகை அபாயங்களையும் அணுகாமற்காத்து எல்லோரும் பாராட்ட அரசியலை நடாத்திவரும் காலத்தில், அரசன் சிந்தாமணி என்னும் நூலைப் படித்துச் சுவைத்துக் காலங்கழிப்பதைக் கண்ட சேக்கிழார் பெருமான், அரசே இருமையின்பங்களையும், தரவல்ல மெய்நூல்களைப் படியாமல் சமணர்களது கட்டுக்கதையாகிய சிற்றின்ப நூலைப் படித்துக் காலத்தை வீணாகக் கழிக்கலாமா? என்று தெருட்டினார். கேட்ட அரசன், இருமையின்பங்களையும் தரவல்ல நூல்கள் எவை? அவற்றை எனக்குப் படித்துக் காட்டலாமா என்று வினாவினான். முன்னரே திருநாரையூர் பொல்லாப்பிள்ளையாரது அநுக்கிரகம் பெற்ற நம்பியாண்டர் நம்பிகள் அப்பெருமான் திருத்தொண்டத்தொகைத் தேவாரப் பதிகத்தின் பொருளை விரித்துரைக்கக் கேட்டு திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி என்னும் நூலைப் பாடியருளினார். அதனை அரசனுக்குப் படித்துக் காட்டிப் பொருளையும் விளக்கிக் கூறினார். கேட்ட அரசன் அன்பு மேலிட்டு “இவ்வரலாற்றை விரிவாக ஒருகாவியமாகப் பாடித் தருக” என்று வேண்டினான். சேக்கிழார் பெருமான் “சிதம்பரத்திற் போயிருந்து நடேசப் பெருமான் திருவருளைத் துணையாகக் கொண்டு பாடுவேன்” என்றார். அரசன் எல்லாவிதமான வசதிகளையும் செய்துகொடுத்து தாங்கள் அப்படியே செய்க என்றான். சேக்கிழார் பெருமான் சிதம்பரத்தை அடைந்து திருவெண்ணீறு உருத்திராக்கமாய்கிய சிவவேடப் பொலிவுடன் தவக்கோலமுடையவராய் ஸ்ரீ நடேசப்பெருமான் சந்நிதியில் வணங்கி உள்ளம் உருகி திருவருளிலே தோய்ந்து நின்று எம்பெருமானே திருத்தொண்டர் பெருமையை உலகினர் அறிந்து உய்யும் வண்ணம் காவியமாகப் பாடித்தரும்படி

அரசன் பணித்தான். தொண்டர் தம்பெருமை சொல்லவும் பெரிதே, என்றபடி அவர்கள் வரலாற்றைப் பாட அடியேன் எதையறிந்து எவ்வாறு பாடுவேன். ஒரு காவியமாகப் பாட தேவரீரே அருள் செயவேண்டுமென்று பணிந்து தம்மை மறந்து அருள் வசப்பட்டு நிற்க, “உலகெலாம்” என்னும் அருள்வாக்கு அசரீரியாகக் கேட்டது. ஆனந்த பரவசராய் அவ்வாக்கை முதலாகக் கொண்டு பாடப் பெற்றது பெரியபுராணம்.

“அருள் நூலும் ஆரணமு மல்லாது மைந்தின் பொருள் நூல் தெரியப்புகின்” என்ற படி வேதாகமம் முதலான எல்லா நூல்களும் பஞ்சாக் கரத்தின் பெருமையையே விளக்குவன. அதுபோல உலகெலாம் என்னும் ஐந்தெழுத்தாலான அருள்வாக்கு திருத்தொண்டர் வரலாற்றின் வாயிலாக எல்லாப் பெருமைகளையும் விளக்குவதற்கு மூலமாயமைந்து விளங்குகின்றது.

சைவசித்தாந்தமுதல்நூலாகிய சிவஞான போதம் பன்னிரண்டு சூத்திரங்களை யுடையது. அவற்றின் பயன்களை அறிந்துவாழ்ந்த திருத்தொண்டர் வரலாறு வெளிப்படச் செய்த பெரியபுராணம் பன்னிரண்டாம் திருமுறையாக விளங்குகின்றது.

நடேசப்பெருமான் திருவருள் நிறைந்த உள்ளத்துடன் சேக்கிழார் பெருமான் பெரியபுராணம் பாடி முடித்தார் என்பதை அறிந்த அநபாய சோழ மகாராசன் சிதம்பரத்தை அடைந்து சிற்சபையில் ஆனந்தக் கூத்தர் அடிமலர்களை வணங்கினான். “அரசனே உலகெலாம் என நாம் அடியெடுத்துக் கொடுக்க அதை முதலாகக் கொண்டு சேக்கிழான் பெரியபுராணம் பாடி முடித்தான் அதை நீ கேள்” என அசரீரிவாக்கெழுந்தது. கேட்ட அரசன் அன்பு நிறைந்த உள்ளத்துடன் பெருமானை வணங்கி சேக்கிழார் பாதங்களையும் வணங்கி பெரியபுராணத்தை பீடத்தின் மீது பட்டு வஸ்திரத்தில் வைத்து புஷ்ப மாலைகள் சாத்தி தில்லைவாழ்ந்தணர்கள் பூஜிக்கக் கண்டு களிகூர்ந்து அவற்றின் பொருளை விரித்துரைக்கும்படி சேக்கிழார் பெருமானை வணங்கி வேண்டினான். கற்றறிந்த பெரியோர்கள் மடாதிபதிகள், அந்தணர்கள் முதலான எல்லோரையும் அழைத்து அவர்களுக்கு வேண்டிய உணவு உறையுள் முதலிய வசதிகள் செய்து எல்

சித்தாந்தச் செந்நெறி

பண்டிதர் மு. சுந்தையா, ஏழாலை

விசிஷ்டாத்துவிதம்

(முற்றொடர்)

சித்தாந்தச் செந்நெறியென்று எடுத்துக்கொண்டு வேறு வேறு துறைகளில் வியாக்கியானம் நடைபெறுகிறதே என்று வாசகநேயர்கள் கருதற்கிடமுண்டு. ஆதலின் அதற்கொரு சுருக்கமான விளக்கம் ஐங்கு வேண்டப்படுகின்றது. சித்தாந்தத்தின் உயிர்நிலைப்பொருளாயுள்ளது அத்துவிதம் என்ற ஒரு அம்சம். அந்த அம்சத்தினையே தமக்கும் உயிர்நிலைப்பொருளாகக்கொண்டுள்ள இருவேறு தத்துவக் கொள்கைகள் சித்தாந்தக் கொள்கையோடு சகவாழ்வு புரிகின்றன. அவ்விரண்டும் அத்வைதக் கொள்கைகள் என அத்வைதம் என்ற பெயராலேயே வழங்குவை. இத்தொடர்பில் அந்த இருவேறு கொள்கைகளையும் பற்றிய விளக்கம் நமது சித்தாந்தம் மேற்கொள்ளும் அத்துவிதக் கொள்கையைச் சரியாகப் புரிந்துகொள்ளுதற்குப் பெருமளவில் உதவிபுரிவதாகும். இக்காரணம் பற்றி அவ்விரண்டில் ஒன்றாகிய வேதாந்தக் கொள்கையைப் பற்றி இதுகாறும் கவனித்தோம்.

பிரமமும் உயிரும் ஒன்றே ‘ஏகம் ஏவ அத்வித்யம் ப்ரஹ்ம்’ என்ற முடிபையுடையது வேதாந்தம். அத்துவிதம் என்றால் இரண்டின்மை அதாவது ஒன்று என்பது அதன்கருத்து. மேலே குறிப்பிட்ட அத்துவிதக் கொள்கைகள் இரண்டில் இது முதலாவது. அங்கே குறிப்பிட்ட இரண்டாவது அத்துவிதக் கொள்கைக்கும் இதற்குமிடையில் சிறிது வேறுபாடுண்டு. அவ்வேறுபாடு காரணமாக அம்முதலாவது கொள்கை கேவல அத்துவிதம் எனப் பெறுகின்றது. இரண்டாவது கொள்கை விசிஷ்ட அத்துவிதம் எனப் பெயர் பெறுகின்றது. இவ்விரண்டினின்றும் வேறுபட இருத்தலினாலே நமது சித்தாந்தக் கொள்கை சுத்த அத்துவிதம் எனப்படும்.

லோர் முன்னிலையிலும் பொருள் உரைக்கப்பெற்றது. நிறைவு பெற்றதும் சேக்கிழார் பெருமானையும் பெரியபுராணத்தையும் யானையின்மீது வைத்து நகர்வலஞ் செய்து தொண்டர் சீர் பரவுவார் என்ற பட்டமும் கொடுத்து ஞானமுடி சூட்டி வணங்கினான்,

(தொடரும்)

அந்தக்கேவல அத்துவிதக் கொள்கைக்கும் எமது சுத்த அத்துவிதக் கொள்கைக்கும் இடைநடுவாய் நிற்பது போன்ற ஒருபண்பு இந்தவிசிஷ்டாத்துவிதக் கொள்கைக்குண்டு. ஆரம்பதசையிலே இது சித்தாந்தக்கொள்கையோடு பெரும் பகுதியும் வேதாந்தக் கொள்கையோடு சிறுபகுதியும் ஒத்தியலும். ஆனால் முடிவின் கண்ணே சித்தாந்தக் கொள்கையோடு சிறுபகுதியும் வேதாந்தக் கொள்கையோடு பெரும்பகுதியும் ஒத்தியலும் திறம் கவனித்தற்குரியதாகும். இங்ஙன மாதலின் சித்தாந்தச் செந்நெறிக்குச் செல்லு முன் இந்த விசிஷ்டாத்துவிதத்தைப் பற்றியுங் கவனித்தல் அவசியமாகின்றது.

விசிஷ்டாத்துவிதம் முப்பொருட் கொள்கையை ஒத்துக் கொள்கின்றது. ‘சித்’ ‘அசித்’, ஈஸ்வரன் என்பன அது கொள்ளும் முப்பொருள்களாம். இவை மூன்றும் ‘தத்துவத் திரயம்’ என வழங்கும் இவை மூன்றும் உண்டென முடிந்த முடிபாகக் கொள்ளப்படும் பொருட்கள். எனிலும் முதலிரண்டும் மூன்றாவதாகிய ஈஸ்வரனில் தங்கியுள்ளன. இவற்றுள் ‘சித்’, என்பது அறிவுப்பொருளாகிய உயிர் அசித்தென்பது உயிரின் வாழ்வுக்கு இன்றியமையாததாய்த் தநுக் கரணம் புவனம் போகம் என்ற வகையில் விரிந்திருக்கும் அறிவில பொருளாகிய பிரபஞ்சம், இந்த ‘சித்’ ‘அசித்’ என்னும் இரண்டும் ஈஸ்வரனுக்கு உடலாக அமைந்துள்ளன, ‘சித்’ என்ற உயிருக்குஞ்சரி ‘அசித்’ என்ற உடலுக்குஞ்சரி ஈஸ்வரனே உயிராகின்றார். இந்தவகையில் ஈஸ்வரனுக்கும் ‘சித்’ ‘அசித்’ எனும் அவ்விரண்டுக்கும் பிரிக்கமுடியாத வகையில் ஏற்பட்டிருக்கும் தொடர்பு ‘அப்றுதக் சித்தி’ எனப் பெயர்பெறும். இந்த ‘அப்றுதக் சித்தி’யே விசிஷ்டாத்துவைத் தத்துவத்தின் ஆதார நிலையாகும். அதாவது பூமியின் சுழற்சி முழுவதும் அதன் நாராசத்தில் தங்கியுள்ளது போல விசிஷ்டாத்துவைத விரிவும் விளக்கமும் எல்லாம் ‘அப்றுதக் சித்தி’ யென்னும் இக்கருத்திலேயே நின்று சுழல்கின்றன.

(தொடரும்)

குரு கடவுளின் பிரதிநிதி

— பண்டிதர் வே. சங்கரப்பிள்ளை —

**குருவே சமய ஐழிபாட்டிற்கு வழிகாட்டி.
தலையிருக்க வாலாடுதல் கேட்டிற்கு அறிகுறி.
(இக்கருத்து எல்லாச் சமயத்துக்கும் பொருந்தும்)**

1. அன்று நாவலர் சொன்னது என்ன?

“யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள பரம்பரைப் பிராமணகுருமார்களே! கரணவாய் வரணிகளில் உள்ள சைவகுருமார்களே! உங்கள் திருவடிகளுக்கு வணக்கம்..... சிவவாக்காகிய ஆகமத்தைச் சிரமேற்கொள்வது உங்கள் கடன். சிவவாக்கையும் அதற்கு மாறுபடாத வண்ணம் போதிக்கும் உங்கள் வாழ்க்கையும் சிரமேற்கொள்வது உங்கள் சீஷர்கள் கடன். இதற்கும் சந்தேகமோ? உங்கள் சீஷர்களோ இவ்விரண்டையும் அவமதித்து தாங்கள் தாங்கள் விரும்பிய விரும்பியபடி பிரதிட்டை, உற்சவம், பூசை முதலியன செய்து வரும் பொருட்டு உங்களுக்குக் கட்டளை இடும்பொழுது ஓகோ அவர்கள் கடன் யாதாய் முடிந்தது. நீங்கள் சிவவாக்கை அவமதித்து உங்கள் சீஷர் கட்டளையைச் சிரமேற்கொண்டு நேர்ந்த நேர்ந்தபடி செய்து விடுகிறபோது ஆகா! சுவாமிகாள் உங்கள் கடன் யாதாய் முடிந்தது.”

(நாவலர் பிரபந்தம். மித்தியாவாத நிரசனம் இறுதிப்பந்தி)

2. மேலும் நாவலர் பெருமான் சொல்வதாவது:-

“நாம்பதிப்பித்து வெளிப்படுத்திய பத்திரிகைகள் சிவாமதத்துக்குச் சம்மதமோ அசம்மதமோ என்று சந்தேகிக்கிறவர்கள் எவர்களோ அவர்கள் தங்கள் சந்தேகத்தை யாவர் வாயிலாக நீக்கிக் கொள்ளல் வேண்டும். இவ்விலக்கு விடை சிறுவர்களுக்குத் தெரியும். இவ்வியாழ்ப்பாணத்திலே பிராமண குருமார்கள் இல்லையோ? வேளாள குருமார்கள் இல்லையோ? அவர்களுள்ளே சிவாமதம் படித்தவர்கள் ஒருவரேனும் இல்லையோ? உனக்குத் தீட்சை அந்தியேட்டி முதலியவை செய்யும் குருமார் வினாவேலி நவிண்டில்களிலுள்ள பிராமண குருமாரன்றோ, கோயிலதிகாரிக்குத் தீட்சை அந்தியேட்டி முதலியவை செய்யும் குருமார் கரணவாயிலுள்ள வேளாள குருமாரன்றோ. நீயேனும் சினேகிதனேனும் சைவப்பிரசாரகருடைய பத்திரிகைகளைக் கண்டிப்பிக்க

விரும்பினால் இக் குருமாரைக் கொண்டு கண்டிப்பிக்கலாகாதோ! நீயேனும் உன் சினேகிதனேனும் இப்பத்திரிகைகள் சிவாமதமோ சிவாமதமோ என்று இக்குருமாரிடத்தே எப்போதாயினும் கேட்டதுண்டோ!”

(நாவலர் பிரபந்தம் மித்தியாவாத நிரசனம் (முதற்பந்தி)

3. மேலே கூறப்பட்ட நாவலர் பெருமான் கூற்றுக்களிலிருந்து என்ன விளங்குகிறது?

சைவாலயங்கள் பற்றியும் சைவ ஆலய வழிபாடுகள் பற்றியும் சொல்லுவதற்கு உரிமையும் அதிகாரமும் படைத்த ஏகப் பிரதிநிதிகள் சைவ சாத்திரம்வல்ல குருமார்களேயாமென்பது விளங்குகிற தல்லவா.

4. இப்பொழுது ஆலய சீர்திருத்தம் சொல்ல முற்படுகிற பெரியார்கள் எப்படிப்பட்டவர்கள்? சைவ சாத்திரங்களில் வல்ல குருமார்களின் அனுமதியைப் பெற்று அவர்களை முன்னிட்டுக் கொண்டு வருகின்றவர்களா இவர்கள்? சிந்தியுங்கள்! மேலும் இவர்களில் எத்தனைபேர் சமயதீட்சை பெற்றவர்கள். எத்தனைபேர் புலால் உண்ணாதவர்கள். எத்தனைபேருக்கு அட்டாங்க பஞ்சாங்க நமஸ்காரம் செய்யத் தெரியும். எத்தனைபேருக்கு ஆசீர்மன மந்திரம் தெரியும். சற்றே பரீட்சித்துப் பாருங்கள். இவர்கள் சைவர்களா?

5. உலகிலே எந்தச் சமயம் குருவை விலகிச் சீர்திருத்தம் செய்யப் புறப்பட்டது? சற்றே விசாரியுங்கள்.

“கண்டனம் இன்று யாம் கலியின் வண்ணமே. குருவாய் வருவாய் அருள்வாய் குகனே” (கந்தரனுபூதி) “தம் முதல் குருவுமாய்” சிவானுபோதம்.

தந்தைதாய் ஆவானும்

சார்கதியிங்கு ஆவானும்

அந்தமிலா இன்பம்நமக்கு

ஆவானும் — எந்தம்உயிர்

தானாகு வானும்

சரணாகு வானும் அருள்

கோனாகு வானும்

குரு.

மனோமணி

ஆசிரியர் எ. சரவணபவன்

முற்றொடர்

பல ஓவசியர்கள் பொய்திருட்டுத் தொழில் முதலிய வற்றைத் தாராளமாகப் பாவித்து ஏராளமாகப் பொருள் சம்பாதித்து வந்தார்கள். ஐயாவும் அப்படிச் செய்திருந்தால் பெரிய செல்வனாக வந்திருக்கலாம். ஆனால் இப்படிப் பெறும் பொருளை அவர் தூசாகவே மதித்தார். நேர்மையும், சுயமரியாதையுமே அவர் தன் வாழ்க்கையில் முக்கியமாகக் கவனித்து வந்த குணங்கள் ஆகவே. சனங்கள் அவருடைய “குமாரசுவாமி” என்னும் பெயருக்குப் “பிள்ளை” என்னும் மரியாதைச் சொல்லையும் சேர்த்துக் “குமாரசுவாமிப் பிள்ளையென்று அழைத்து வந்தார்கள்.

இவ்வாழ்க்கையில் இவருக்குேற்ற மனைவியாகவே என் தயார் இருந்தார். இவர்கள் இருவரும் அன்றிலும் பேரும் போல ஒற்றுமையாக வாழ்ந்தார்கள். இவர்கள் ஒருவருடன் ஒருவர் கடிந்து பேசியதை உண்மையாகவே நான் ஒருநாளுங்காணவில்லை. எனது மாதா, ‘நல்லம்மாள்’ என்னும் தன் பெயருக்கிணங்க, சகல நற்குணங்களும் அமைந்த பெண்ணாகவே யிருந்தார்.

இது நிற்க, எங்கள் நாட்டில் ஒரு பெண்ணைக் கவியாணஞ் செய்து கொடுக்கும் போது அவள் பெற்றோர் அல்லது மிகவும் கிட்டிய உரித்துள்ளோர் அவளுக்குத் தேவையான ஆபரணங்கள், பணம், வீடு, வளவு, மாடு, கன்று முதலியன சீதனப் பொருள்களாகக் கொடுப்பது வழக்கம். ஆனால் அம்மா சில நகைகளை விட வேறு சீதனப் பொருள் கொண்டு வந்ததாகத் தெரியவில்லை, ஐயா சில நேரங்களில் இதைப்பற்றிக் குறிப்பிடுவதுண்டு. அவர் அதை ஏழ்மனமாகப் பேசுவதில்லை. தன்னுடைய உற்றாண்மையோரிற் சிலருக்கு, “என்னுடைய மனைவி சீதனப் பொருளுக்குப் பதிலாகத் தன்னுடைய நற்குணங்களையே குறைவிலாச் சீதனமாகக் கொண்டு வந்தாள்” என்று கூறியதை நான் என் காதாரக் கேட்டிருக்கிறேன். சுருங்கச் சொல்லுவதானால் பெண்களுக்கு அவசியம் தேவையான சிறந்த குணங்களிற் பல என் தாயா ரிடத்திருந்தன என்பதை மறுக்கமுடியாது.

இவர்களுடைய குண சயங்கள் என்னிலும் இருக்கின்றனவோ இல்லையோ என்பதைப்பற்றி, வாசகர்கள் என் வாழ்க்கையை உற்றுநோக்கி உணர்வதையொழிந்து, நான் இங்கே அவற்றை வெளிப்படையாக வரைதல் முறையல்ல.

என்னுடைய தயாருக்கு நான் ஒரே பிள்ளை அதுவும் ஐந்து வருடகாலம் பிள்ளைப் பேறு இல்லாமல், நல்லூர்க் கந்தனை வேண்டிக் கந்தசஷ்டி விரதம் முதலியன அனுஷ்டித்துப் பெற்றபிள்ளை. ஆகவே அவர்கள் என்மீது அன்பு பாராட்டி, இளமையில் எனக்குப் பல சௌகரியங்களைக் கொடுத்தார்கள் ஆனால் எனக்குக் காரியங்களை விளங்கும் வயது வந்தபோது இவை எல்லாம் வீண் என அறிந்து கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் குறைத்துக்கொண்டேன்.

இதைவிட, பொன்னியென்று ஒரு பெண் எங்களுக்கு வேலைகாரியாய் இருந்தாள். இவள் என் சீவியத்தில் எனக்குப் பெருந்துணையாக இருந்தபடியால் அவளைப்பற்றி இங்கே சிறிதேனும் சொல்லாமல் விடுவது சரியல்ல.

பொன்னி ஒரு அனாதையாக இருந்தபடியால் என் பெற்றோர் அவளைக் குழந்தையாகவே எடுத்து வளர்த்து வந்தார்கள். அவள் என்னிலும் பார்க்க ஏழு எட்டு வயது மூப்பாக இருந்தாள். இவளுக்கு ஐந்து வயதானதும் (பராயமானதும்) என் பெற்றோர் இவளைப் பள்ளிக்கு வைத்தார்கள். படிப்பில் இவள் காதில் ஊற்றினாலும், அது கமரில் ஊற்றிய பால் போலவே முடியும், ஆகவே இவள் பள்ளிக்கூடத்தை நரக உலகமாகக் கருதி, புஸ்தகங்களை யும் கொண்டுப் பற்றைமறைவில் நித்திரை செய்வதும்; கண்டகனிவகைகளைப் புசிப்பதுவுமாகப் பள்ளிக்கூட நேரத்தைக் கழித்து, பின்னர் எல்லாப் பிள்ளைகளும் வீட்டுக்குத் திரும்ப அவளும் ஆனந்தமாக வீடு வந்து சேருவாள். இதை யறிந்த என் தாய் தந்தையார் இவளைப் பாடசாலைக்கனுப்புவதிலிருந்து நிற்பாட்டி, வீட்டு வேலை செய்யும்படி நியமித்தார்கள்.

(தொடரும்)

அளவெட்டி கும்பிளாவளைப் பிள்ளையார் கோவிலில்

பெரியபுராண வீரீவுரை

வெள்ளிக்கிழமைதோறும் மாலை ஆறுமணிதொடக்கம் அருட்கவி சீ. வினாசித்தம்பி அவர்களால் மேற்படி கோவில் மண்டபத்தில் பெருயபுராண விரிவுரை நடாத்தப்பட்டு வருகின்றது. கடந்தவாரம் கண்ணப்ப நாயனார் சரித்திரம் இடம் பெற்றது. பெருந்தொகையான சைவ அடியார்கள் பக்தி சிரத்தையுடன் பிரசங்கத்தை கேட்டு இறும்பூதெய்தினர்.

சுன்னகம் நிருபர்

சைவகாவலன் விற்பனையாளர்கள் தேவை

கொழும்பு. கண்டி, நாவலப்பிட்டி. பதுளை, திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு, வவுனியா மன்றூர், முல்லைத்தீவு முதலிய இடங்களில் விற்பனையாளர்கள் தேவை.

முத்தீக்கு வழி

(சி. நாகலிங்கம், தெல்லிப்பழை)

முற்றொடர்

புலன்களை இறை தொண்டிற்கு அடிமைப்படுத்துமா, நான் என்றும் என தென்றும் எண்ணாமல் எல்லாம் இறைவனுடையனவென்றும், எல்லாவற்றையும் இறைவனே எம்மைக்கருவியாகக் கொண்டு செய்கிறார் என்றெண்ணியும், இறைவனோடு ஒன்றுபட்டிருக்கின்றோம் என்றெண்ணியும், இறைவனுடைய தன்வயத்ததை முதிய எண்குணங்களையும் மறவாத சிந்தையினால் பாசபந்தங்களினின்று நீங்கிய வழியும், மலவாசனை வந்து தாக்காத படி, இறை தொண்டைத் தொடர்ந்து செய்து கொண்டிருக்கவேண்டும். ஐந்தவத்தை களுள் துரியாதீத நிலையில் களிப்பைத்தருகின்ற பர ஒளியில் மூழ்கி, துரிய முடிவில் விளங்குகின்ற சிவபெருமானோடு ஒன்றித்து ஆன்ம அறிவு சிவ ஸைதன்யமாகும். தத்துவ பேதங்களை யுடையனவாய், எண்பத்து நான்கு நூறாயிர யோனி பேதமாம் நால்வகைத்தோற்றத்தில் எழுவகையாகப் பிறந்திருந்து பின் மானிடராய்த் தவஞ்செய்குலத்தில் தோன்றி சரீரமாகிய சிறையில் அகப்பட்டு வருந்துகிறதை உணர்ந்தாலும், சிலர் அச்சிறையின் கண்பட்டு உழலும் வேதனையினின்றும் விலகிக்கொள்வதற்கு பிரயத்தனப்படுவார்கள். சிலர் மகாபிரயத்தனத்தினால் விலகிக்கொள்வார்கள். சிலர் விலகிக்கொள்ளும் வழியை நடார்கள். ஆன்மாவுக்குப் பரிபக்குவ காலம் எஞ்ஞான்று வந்து பொருந்துமென்றால், இறைவன் எழுந்தருளியிருக்கின்ற ஆலயங்கள் தோறும் சென்று வணங்கி நன்மை மிக் குள்ள சிவபுண்ணியங்களைச் செய்வதினால் வந்து பொருந்தும். சிவபுண்ணியச் செய்கைகளுக்கு, ஐம்புலன்களை அடிமைப்படுத்தாவிடில், சீவோபாதைக்கு இடமுண்டாகும். தன்னுள்ளேயிருந்து இயக்கும் இறைவனை மறந்து செயலை ஆற்றுகிற ஆன்மா பிறப்பெடுத்து அறுபவித்துக்கொண்டு, இறந்தபின், மேலும் பிறப்பெடுத்தற்கு ஏதுவாகிய ஆகாமிய வினைகளையும் செய்துகொள்ளும். அவ்வான்மா தன்னையும் விசாரியாது, தன் பக்குவ முதிர்ச்சியை எதிர்நோக்கியிருக்குங் கடவுளையும் விசாரியாது பிறவியாகிய சமுத்திரத்துள்ளே அமிழ்ந்திக் கொள்ளும். இறைவனுடைய தடத்தலக்கணங்களை அறிந்து விதிப்படி வழிபாடு செய்து அருள் பெறும் வரையும் உய்யுந்திறத்தையடையாது. அருவம், உருவம், அருவுருவம் ஆகிய தடத்த இலக்கணங்களுள், அநாதிபந்தமாகிய

ஆணவமல இருளை நீக்கும் ஞான சூரியனுமாய், அநாதி யாயுள்ள பல் திறத்தான்மாக்களுக்கும் அந்தரான்மாவாய், முடிவும் முதலுமில்லாத பேரொளியாய் நிர்மலமாயுள்ள அருவடிவமாகிய சிவம், பக்குவான்மாக்களுக்குக் கருணை பொழியும் உருவத்திருமேனிகளையும், தரிசித்து வணங்குகின்ற சகலருக்கும் வரமளிக்கும் சிவலிங்கத் திருமேனியையும், உயிருக்கு நிலைக்களமாகிய உடம்பெடுத்துப் பிறத்தலைத் தவிர்க்கவிரும்பி, உள்ளத்துள்ளே உணர்ந்து, தேன் பொருந்திய மலர் முதலிய பூசோபகரணங்களைக் கொண்டருச் சித்துச்சிந்தையுள்ளே சிவனைத் தரிக்கும்போது, துருத்திபோலுங் குரப்பையுள்ளே, ஆகாயம், காற்று, நெருப்பு, நீர், மண் ஆகிய 5 பூதமும்; வாய், கண், மெய், காது, மூக்கு ஆகிய 5 ஞானேந்திரியமும்; வாக்கு, பாதம், பாணி, பாயுரு, உபத்தம் ஆகிய 5 கன்மேந்திரியங்களும்; சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம் ஆகிய 5 தன்மத்திரைகளும்; மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் ஆகிய அந்தக்கரணம் நான்கும் ஆக ஆன்மத்தவம் இருபத்து நான்கும்; காலம், நியதி, கலை, வித்தை, அராகம், புருடன், மாயை என வித்தியாதத்துவம் ஏழும்; சுத்தவித்தை, ஈஸ்வரத்தத்துவம், சாதாக்கிய தத்துவம், சத்தித்தத்துவம், சிவதத்துவம் எனச் சிவதத்துவம் ஐந்தும் ஆகத் தத்துவம்முப்பத்தாறும், நாடி 10, அவத்தை 5, மலம் 3, குணம் 3, விகாரம் 8, ஆதாரம் 6, வாயல் 9, மண்டலம் 3, பிணி 3, வாயு 10, ஆகிய தாத்துவிகம் அறுபதுஞ்சேர்ந்து, தத்துவதாத்துவிகக் கூட்டமாகிய தொண்ணூற்றறுவர் நின்று வேதனையைச் செய்யாவண்ணம், பத்தியால் ஏத்திநின்று பணிந்து, நீதியாகிய சிவாகம நெறியில் நின்று, அல்லும் பகலும் இறைஞ்சும் நெஞ்சாம் புல்லிய மனத்துக் கோயிலில் புக்கிருக்கும் பரமனருளிய முத்திநெறியாகிய சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் ஆகிய நான்கு பாதங்களும், சத்திய முத்தியை நாடும் ஆன்மா சாதனை செய்யும்விதமும்.

(தொடரும்)

வேத ஆகமங்களின் பொருளை ஒரு சிறிதும் சந்தேகவிபரீதங்கட்கிடமின்றிக் கூறுவனவாய் அமையவேண்டும். வேதாகம சாரமான நமது சைவ நாற்குரவரின் திருமுறைகள் பெருமளவிற்கு பாடநூல்களில் இடம்பெறலாம். ஆனால் அவற்றுக்கு இலக்கியச் சொற் பொருள் விளக்க உரைகள் அநாவசியம் என்பதை மட்டும் கருத்திற்கொள்ளுதல் நலம்.

மலர் தூவி வழிபாடு

— ஆசிரியர் திலகம். ஆ. கணபதிப்பிள்ளை —

விண்ட மாமலர் கொண்டு
விரைந்து நீர்
அண்டர் நாயகன் தன்னடி
குழ்மின்கள்
பண்டு செய்த பாவம்
பறந்திடும்.

— அப்பர்

பண்டு செய்த பாவத்தால் இப்பிறப்பில் பலர் இடர்ப்படுகின்றனர். இன்று சைவராவர் பலர் பாவபுண்ணிய நம்பிக்கை அற்றவராய் மமை போன போக்கில் பேசியும் செயலாற்றியும் நிற்பர். இதனால் இறைவன் திருவருளுக்கருகையற்றவராகிப் பிறந்தழல்வர். நல்லாசிரியர் வாய்ப்பின்மையால் சமய உணர்ச்சியே இன்றி இத் துரதிஷ்ட நிலை உருவாய்தெனலாம். கல்வி வாய்க்காத இந்நிலையினும் உய்திகூட வழியிருக்கிற தென்று தேவார திருவாசக மாதிரி அருணால்கள் பகரா நிற்பன. அப்பர் பெருமானார்பாடிய தேவாரப்பகுதியான இத் தலையங்கம் “விண்ட மாமலர் கொண்டு விரைந்து நீர் அண்டர் நாயகன் தன்னடி குழ்மின்க” என பண்டு செய்த பாவத்தால் அவலப்படுவாரை நெறிப்படுத்துகின்றது. “கம்மியூனிசக் கொள்கை” யை ஒருவர் கடைப்பிடிப்பாரெனின் அதுவும் முன் முன் பிறவிகளில் செய்த பாவங்களின் விளைவே மக்கள் சின்னாள் பல்பிணிச் சிற்றறிவினர் ஆதலின் பாவ நீக்கம் வேண்டுவார் சிறந்த மலர்கொண்டு விரைந்து இறைவன் தாள்களில் இட்டு வழிபட வேண்டுமென்கிறார்கள். விரையா தொழியின் கூற்றுவற்காளாகி வருந்த

வேண்டுமென எச்சரிக்கை செய்கின்றார்கள்.

இம்மலர் வழிபாடு யாருமே செய்யலாம். பக்தியிருந்தால் போதும். ஈசனுக்குவப்பானபத்திரபுட்பங்கள் இவை. இவற்றை எப்படி உண்டாக்குவது, எப்படி எடுப்பது என்ற உண்மைகளை நாவலர் பெருமானார் பாலரும் விளங்கும் இலகு தமிழில் இரண்டாம் சைவ வினாவிடையில் சொல்லி உதவி உள்ளார்கள். இந்நெறியிற் பெறப்படும் நன்மலராதிகொண்டு பத்தி சிரத்தையுடன் இட்டு வழிபடுவது மக்கள் இன்னல்கள் யாவற்றுக்கும் தீர்வுகாணும் நெறியென ஞான வள்ளலார் பலரும் அப்பர் சுவாமிகள் கூற்றே போல் கூறுவதை அருணாற் பயிற்சியுடையார் அறிந்தொழுகி உய்தி கூடுவர். உலக இன்பங்களே இன்பமெனத் தடுமாறும் பாவிகட்கு இவ்வித நலன்தரும் மலர் வழிபாடு வாய்க்காது. திரை மூப்புலந்து வருத்தும் அந்தியத்திலும் கூட மலர் வழிபாட்டுச் சிறப்பை நூலளவிற் கற்றாரும் செய்வதைக் காணோம்.

நமது பாக்கியப் பயனாய்த் திருவவதாரஞ் செய்த அப்பர் சம்பந்தர், மணிவாசகப் பெருந்தகைகள் மலரிட்டு வழிபட நன்மதிபுகன்ற பல இடங்களில் சிலவற்றை முறையே ஈண்டுத் தருவோம்;

1. அப்பர் சுவாமிகள்

(அ) “அஞ்சி நான்மலர் தூவி அழுதிரேல் வஞ்சந் தீர்ந்திடும்”

(ஆ) “பூக்கையால் அட்டிப் போற்றி என்னுத ஆக்கையாற் பயன் என்”

(இ) “தொகுத்த மலரொடு தூபமும் சாந்தும் கொண்டு எப்பொழுதும் அடுத்து வணங்குங் அயனெடுமாலும்”

(ஈ) “நான்மலர் தூவிவலஞ் செயில்வாட்டந் தீர்ந்திடும்”

(உ) “உண்பதன்முன் மலர் பறித்திட டுண்ணாராயின்.....”

2. சம்பந்த சுவாமிகள்

(அ) “நித்தமும் நியமஞ்செய்து நீர் மலர் தூவிச் சித்தம் ஒன்ற வல்லார்க் கருளும் சிவன்”

(ஆ) “பூ நாளும் தலைசுமப்ப பெறலாமே நல்வினையே”

(இ) “நாடொறும் கையினார் மலர் கொண்டெழுவார் கலிக் காழி”

(உ) “காலை நன்மலர் கொண்டு கைதொழுமாணி”

3. சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்

(அ) “மலர்ப்பூசை இச்சிக்கும் இறைவர்”

(ஆ) “முட்டாமே நாஸ்தோ (6ம் பக்கம் பார்க்க)

பாடசாலைகளிற்.....

(2ம் டக்கத் தொடர்ச்சி)

யும் ஒரு சைவர் நெட்டுருச் செய்து நல்லாசிரியர்பால் விளக்கமும் கற்றுக் கொண்டாரெனின் அவர் நல்ல சைவாசிரியராயிருக்கத் தகுதியுடையவர். அவ்வளவையும் நமது அந்தணப் பெருமக்கள் அறிந்து கொள்வராயின் அவர்கள் நல்ல சைவ வழிகாட்டிகளாகவும் நல்ல சிவாசாரியர்களாகவும் பயன்படுவர். பிராமணரல்லாதார்கற்றுத்தெளிவாரேல் சைவத்தின் உயர் இலக்காவீட்டை அடையும் நெறியில் வாழ்க்குடியவராவர். இந்தக் காலத்தில் வேதாகம நம்பிக்கை அற்றுப் போனதற்கும் அதிகாரப்பிரியர்கள் சைவ மல்லாதன கூறி பாமர மக்களை பிழையாய வழி நடத்துவதற்கும் இச் சைவவினா விடையையோ இது போன்ற வேறு நூல்களையோ கற்கத் தவறியதே காரணம்.

நல்ல பாட நூல்கள் சைவத்தின்முதனூல்களான இறைவனூலாக்கப்பட்ட வடமொழி

தீண்டமையும் விஞ்ஞான ஆராய்ச்சியும்

— தம்பிப்பிள்ளை சிவலிங்கம் —

(சுவாமி பாரதி கிருஷ்ண தீர்த்தர் அவர்களின் 'சுனாதனதர்மம்' என்னும் நூலை ஆதாரமாகக் கொண்டுள்ளது)

(முற்றொடர் 15-11-69)

இதுவரை டாக்டர் ஏனென்ற ஏயிரகாம் அவர்களின் இரத்தத்தைப்பற்றிய விஞ்ஞான ஆராய்ச்சியின்படி ஒவ்வொரு சாதியினரின் இரத்தத்திலும் வேறுபாடுகள் உண்டென்றும், ஒவ்வொருவரின் குணதிசயங்கள் யாவும் அவரின் இரத்தத்திலேயே தங்கி இருக்கின்றதெனவும், இவ்வேறுபாடே சாதி வேற்றுமைக்கு அடிப்படையாயுள்ளதெனவும் எடுத்துக் காட்டியுள்ளோம்.

இவ்வுண்மைகளைப் பிரதானமாக மாணவர் மாணவிகளும் மற்றும் பெண்களும் சிந்தனைக்கெடுக்க வேண்டுமெனவும், தமது குலத்தைப் பேணிக் காப்பது பிரதானமாகப் பெண்களின் கடமையெனவும் எல்லாச் சாதியினரும் ஒருவர் மேலொருவர் அன்புக்காட்டி நடந்து கொள்ளலாமெனவும், ஆனால் அவ்வன்பைக் காம வழி சென்று காதல் மயக்கமாகத்தக்க ஆராய்வின்றி மனம் போன போக்கெல்லாம் விடாது கார்க்கவேண்டியது ஒவ்வொருவரது கடமையெனவும் கூறியுள்ளோம். குலத்தைக் கெடுக்கும் கோடரிக் காமபுகளென நம்மை அறிவுடையோர் வைதற்கு இடம் கொடுக்கக் கூடாது, அற்ப சுகத்திற்காக அரும் பெரும் குணத்தையும், குடும்பச்சிறப்பையும் பங்கப்படுத்தக் கூடாது. முற்காலங்களிற் பெண்கள் ஓர் ஆடவரில் தமக்கு மனக் கவர்ச்சி ஏற்பட்டு விட்டால் அவரின் குலம், குணம் முதலியவற்றை நன்கு ஆராய்ந்து அறிந்த பின்னர்தான் தம் மனதில் அவர் மேற் காதலுக்கு இடம் கொடுப்பார்கள். காதலினால் விவாகம், விவாகத்தினால் புத்திர சந்தானம் ஏற்படுவது உலக வழக்கம். சற்புத்திரரைப் பெற விரும்புவோர் நல்ல தராதரமுள்ள இரத்த வகுப்பிலுள்ளவரையே தமக்கு நாயகனாகத் தேடிக்கொள்ளல் வேண்டும். விவாகத்துறையிற் டாக்டர் ஏயிரகாம் அவர்களின் ஆராய்ச்சி உண்மைகளை அடுத்த கட்டுரையில் தருவோம்.

(தொடரும்)

சைவசமயம் அன்றும் இன்றும்

(முற்றொடர்)

கோவில்களில் முற்காலங்களிற் புராணபடனம், சமயப் பிரசங்கங்கள் முதலியவற்றால் நற்சமய போதனைகள் நல்வாழ்விற்குத் துணையாயிருந்தன. ஆனால் புராணபடனங்கள் மூலமாக அறிய வேண்டிய சமய அறிவைப் பெறுவதற்கு விரும்புவோர் இப்போ மிகச்சிலர்.

இப்பேர்ப்பட்ட சூழ்நிலையில் வளர்ந்து வரும் மனத்தைப் பேரின்பத்தை நாடவிடாது தடுத்துச் சிற்றின்பத்திலும் வேறு குற்றச் செயல்களிலும் இழுத்துச் செல்கின்றன. படமாளிகைகள் நல்வாழ்வுக்குரிய சமயப் படங்களைத் தயாரிப்பதை விடுத்துச் சிற்றின்ப உணர்ச்சியைச் கிளறிவிட்டு இளைஞர்களையும் முதியோரையும் குற்றங்கள் புரியச் செய்கின்றன. பிரதானமாக இரவு 9 மணிக்குப்பின் நடைபெறும் படக்காட்சிகள் பெரும்பான்மையும் கள்ளக் காதலர்களின் வேட்டை நிலையங்களாகிவிடுகின்றன. இரவு 9 மணிக்குப்பின் படமாளிகைகள் இயங்குதல் கூடாது.

மேற் கூறப்பட்ட குற்றங்களுக்கு வேகக் கொடுப்பதுமது. இதை இக்காலத்திற் சிறுவர்களும் பெண்களுங்கூட உபயோகிக்கின்றனர். இப்போ உள்ள மரவரி முறை இத்தீய பழக்கத்திற்கு மிகவும் உதவி புரிகின்றது. ஆகையால் மரவரி முறை உடனடியாக நீக்கவேண்டும்.

இப்பேர்ப்பட்ட குற்றங்களை நீக்கினான்றான் சமுதாய வாழ்க்கை நல்வழிப்பட்டு சமய வாழ்வு இடம்பெற எல்லோரும் அல்லலற்ற இன்பவாழ்வைப் பெறலாம்.

சமஸ்கிருத அர்ச்சன...

1-ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி

யுள்ள புண்ணிய தேசத்திலே அனேகமான பாஷைகள் வழங்கிவருகின்றன, அம் மொழிகள் வழங்கிவரும் எல்லா நாடுகளிலும் எண்ணற்ற சிவாலய விஷ்ணுவாலயங்கள் பூர்வீகமாகவே தோன்றி நிலை பெற்று விளங்குகின்றன, அத் தலங்களிற் சென்று வெவ்வேறு நாட்டவர்களாகிய வெவ்வேறு பாஷையினர்கள் பண்டு தொட்டு வழிபாடு செய்து கொண்டே வருகின்றனர், இமைய மலையின் மீது விளங்கும். திருக்கேதாரம், பத்திரிநாராயணம் என்னுந் தலங்களில் அந்நாட்டவரும், மற்றைய என்னுட்டாரும் அருச்சுனை செய்விப்பது ஆரியத்

திருவாதிரை வீரதம்

—பண்டிதர்: கா. நமசிவாயம்—

முத்து விதான மணிப் பொற்கவரி முறையாமே பத்தர்களோடு பாவையர் சூழப் பளிப்பின்னே வீத்தக்கோல வெண்டலை மாலை வீரதிகளத்தனூராதிரை நாளாலது வண்ணம் துன்ப நும்மைத் தொழாத நாள்களென்பாரு மீன்ப நும்மையேத்து நாள்களென்பாரு நும்மினெம்மை நுனையப்பணியென்பாரு மன்பனூர ராதிரை நாளாலதுவண்ணம்.

திருவாரூர்ச் செல்வம் வினாவிய திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளுக்கு அப்பர் சுவாமிகள் திருவாதிரைத் திருநாள் மகோற்சவச் சிறப்பை ஒரு திருப்பதிகம் பாடி விளக்கியருளினார்.

மார்கழி மாதம் திருவாதிரை நாள் வரப்போகுவதேயே என்று மனமுருகி ஆருத்திராதரிசனம் செய்வதில் தமக்கிருந்த ஆர்வத்தை வெளிப்படுத்தினார் திருநாளைப் போவார் நாயனார். சிவகாமியம் மையார் சமேதராகிய நடராச மூர்த்திக்கு அபிஷேகம் சிறப்பாகச் செய்யும் ஆறு திருநாட்களில் மார்கழித் திருவாதிரை உத்தமோத்தமமானது. 'மார்கழி நீராலேலோ ரெம்பாவாய்' என்ற திருவாக்கு திருவாதிரைத் திருநாளன்று அதிகாலையில் புண்ணிய நதிகளில் சிவனடியார்கள் நீராடல் அவசியம் என்ற உள்ளூறை உடையது. நடராசப் பெருமானுக்கு அபிஷேகம் செய்தும் சோடச உபசாரங்களுடன் பூசை செய்தும் தரிசிப்போர் போக மோட்சங்களை அடைவர். இவ்விரதம் அநுட்டிப்போர் உபவாசஞ் செய்தல் வேண்டும். சிதம்பரத்திலிருந்து அநுட்டிப்பது விசேடம்.

துள்ள அட்டோத்தரசதம் சகஸ்திர நாமாதி மந்திரங்களைக் கொண்டேயாம்.

இந்துஸ்தானி வழங்கும் காசியிலும், பெங்காள பாஷை வளங்கும் கற்கத்தாகாளிகட்டத்திலும், அவ்வாறே துளுவ மொழி வழங்கும் திருக்கோகர்ணத்திலும், தெலுங்கு மொழி வழங்கும் திருப்பருப்பதத்திலும், தமிழ் நாட்டில் காஞ்சி புரம் முதல் இராமேச்சரமிறுதியாகவுள்ள தலங்களிலும், அருச்சுனையில் பிரயோகப்படுவது ஆரிய மந்திரங்களாம், நமது ஈழத்திலும்வ்வாறே.

மலர்தாவி வழிபாடு

(5ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

றும் நீர் மூழ்கிப் பூப்பறித்து மூன்று போதும் இண்டை கொண்டு அடிச்சேர்த்தும் அந்தணர்"

திருவாதிரை வீரதம் புராணபடனம்

திருவெம்பாவை முதநாட் தொடங்கிப் பத்து நாட்களும் திருவாதிரை புராணபடனம் பத்தி சிரத்தையுடன் பழைய மரபுதவறாது சைவ ஆலயங்களிலும் நடைபெற்றுவருகின்றது மகிழ்ச்சிக்குரியது. சுன்னகம் (சூராவத்தை) முதல் மாரியம்மன் ஆலயத்திலும் முறைப்படி மூன்றும் பூசையிலன்று திருப்பெருந்துறைச்சருக்கம் படித்து நைவேத்திய டாட்டு வரும்பொழுது நைவேத்திய பூசை நடைபெற்றது. ஆறும் பூசையிலன்று மண் சுமந்த சருக்கம் படித்து முறைப்படி நைவேத்தியம் படைத்து உரை சொல்லப்பட்டது. இதில் திரு, செ, சின்னத்துரை, பண்டர் கா. நமசிவாயம், திரு. மு. சிற்றம்பலம், திரு. ச. நாகலிக்கம், வ, பேரின்பநாயகம் முதலிய உரை ஆசிரியர்கள் பங்குபற்றினர். இவர்கள் வேறும் பல சைவ ஆலயங்களில் இச்சைவ தொண்டை நடத்தி வருகிறார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சுன்னகம் நிருபர்

(இ) "தடங்கையால் மலர் தூய்த் தொழுவாரைத் தன்னடிக்கேசெல்லுமாறு வல்லானே"

(உ) "இலையால் அன்பால் ஏத்தும் அவர்க்கு நிலையா வாழ்வை நீத்தார் இடமாம்."

4. மணிவாசகப் பெருமான் (அ) "தண்மலர் இட்டு முட்டா திறைஞ்சேன் அவமே பிறந்த அருவினையேன்"

(ஆ) "பரந்து பல் ஆய்மலர் இட்டு முட்டாது அடியே இறைஞ்சி இரந்த எல்லாம் எமக்கே பெறலாம் என்னும் அன்புள்ளம் கரந்து நிலலாக் கள்வனே"

(இ) "பாதமலர் சூடு கின்றிலை சூட்டுகின்றதுமிலை"

(உ) "தன் பொற் கழற்கணை பன்மலர் கொய்து சேர்த்தலும் முத்தி தந்து"

மலர் பறிப்பார் நாள்தோறும் நீர் மூழ்கிப் பறிக்க வேண்டும் என்று சுந்தரர் பெருமான் ஆணை செய்வது சைவ நன்மக்கள் சிந்தனையை அகலலாகாது. இந்நாளில் அந்தணர்களும் சரிமற்றையோரும் சரி மலர் விதிகளை அறவே தளர்த்தி வருவது கண்கூடு அவ்வாறு பறக்கப்பட்ட மலர்கள் ஈசன் உவப்பனவாகா. இம்முயற்சி உமிக் குத்திக் கை வருந்தியவாரும். நாவலர் பெருமான் ஷைசைவ வினாவிடையில் செளச விதி கூறும்போது 237-ம் வினா விற்கு விடையாய்க் கூறுவதை விசேடமாய் மலரிட்டு வழிபடுவார் கருத்திற் கெடுத்துக் கொள்வது பயன்தரும். மலரைத் தீண்டும் கைகள் மிக மிகத் தூயனவாய் வைக்கப்படவேண்டும்.

இவ்வித சிறப்பு வாய்ந்த வழிபாட்டிற்குரிய மலர் பற்றி அறிய வேண்டிய விடயங்கள் இன்னும் உள. அடுத்த கட்டுரையை அன்பர்கள் படித்துப் பயன்பெறுவாராக.

(தொடரும்)